

LBRIS

We know
books

DANIEL ZĂRNESCU

ESENTA , EFICIENȚEI ,

MINDMAP
PUBLISHING

Copertă: Magda Zătaru, Radu Octavian (ed. II)

Corectură gramaticală: Elena Alexuc

DTP: Radu Octavian

Copyright:

© 2014 Stepout Publishing House, toate drepturile rezervate

© 2024 MindMap Publishing, powered by StoryCraft Publishing

Titlul original al acestei cărți:

Esența Eficienței: abilitatea de a atinge orice obiectiv îți pui în minte, de Daniel Zărnescu

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Zărnescu, Daniel**

**Esența eficienței : abilitatea de a atinge orice
obiectiv îți pui în minte /**

Daniel Zărnescu. - București : Storycraft Publishing,
2023

ISBN 978-606-95651-7-9

159.9

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări fără acordul în scris al deținătorului drepturilor de copyright reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsește în conformitate cu legile în vigoare.

MindMap Publishing este un imprint al StoryCraft Publishing.

© Editura StoryCraft Publishing, 2024

www.storycraft.ro

Cuprins

Prefață la Ediția a II-a | 7

Capitolul I - Propria ta identitate | 11

O carte despre reinventare | 13

Cele două fluvii ale vieții | 23

Cine ești tu? | 31

Ariile Vieții | 49

De unde vine energia? | 59

Povestea actriței | 70

Despre pasiuni, abilități și bani | 77

Planurile | 84

Despre eșecuri și imposibil | 90

Capitolul II - Strategii Mentale

Jurnalul Visurilor | 105

Insula de pe perete | 116

Obiectivele de tip GRAAL | 121

Abilitatea de a "strategiza" un obiectiv | 137

Amprenta unui rezultat | 148

Despre obiective | 160

Căsuța | 165

Definirea obiectivelor | 173

Sistemul Midas | 185

Despre credințe | 200

Implementarea de ritualuri | 219

Strategia anuală | 230

Capitolul III - Tehnici prin care îți crești productivitatea

Ce urmează | 253

Cuprins tehnici | 257

Principii Generale | 260

Prioritizare | 292

Stare de flux și concentrare | 310

Blocaje | 326

Performanță | 336

Despre Autor | 347

**PREFAȚĂ
LA EDIȚIA A II-A**

Acum câțiva ani, un prieten apropiat, cititor înrăit, mi-a spus adevărul lui despre ce înseamnă cu adevărat o carte bună: "Este acea carte care rezistă testului timpului." Din punctul ăsta de vedere, *Eseța Eficienței* pare că își face loc în această categorie, cu fiecare an care trece pe lângă ea și fiecare cititor care o citește.

Primul manuscris al cărții a fost finalizat în 2013, cartea fiind publicată, prima oară, în 2014. De la început îți spun că experiența scrisului, în cazul ei, a fost unică. Am intrat într-o energie ciudată, care m-a ținut foarte mult timp, încercând să-mi creionez ideile și să îmi argumentez punctele de vedere.

Mai târziu, când eram invitat la diverse evenimente ca să vorbesc pe teme care țin de productivitate, îmi plăcea să glumesc, când venea vorba de *Eseța Eficienței*:

"Este singura carte pe care am scris-o și pe care până și eu am citit-o!" spuneam, cu un zâmbet larg pe față,

O CARTE DESPRE REINVENTARE

Înainte să intru în pâine, vreau să îți fac câteva precizări legate de cartea *Esența Eficienței*. Nu vreau să îți faci o impresie greșită încă de la început și să crezi că este o simplă carte de productivitate și management al timpului, rigidă în tehnici și greu de înțeles.

Este cu mult mai mult de atât.

Cartea este, în primul rând, un manifest al independenței tale. Da, este despre tine. Despre ceea ce ești tu în momentul ăsta și ceea ce poți să devii, prin forțele tale proprii. Este o carte despre libertate și despre asumarea propriei tale vieți dincolo de cele mai nebunești visuri ale tale.

Gândește-te la lucrurile pe care le vrei: prieteni autentici, experiențe unice (dansuri, parașutism, cursuri de pictură sau actorie, călătorii în țări străine), un stil de viață sănătos, sală de fitness la care să te duci regulat, fără să mai renunți la prima febră musculară, hainele pe care

Te vrei și care să stea bine pe tine, stilul tău propriu în care te afișezi în fața celorlalți, mașina pe care o vrei și la care ai visat poate de mic copil, casa ta, pe pământ, cu piscină și curte, sau apartament într-o zonă scumpă a orașului, casă de vacanță la mare, munte sau deltă, timp pentru tine, să faci tot ce îți trece prin minte, bani în cont ca să nu îți refuzi o masă într-un restaurant de lux sau o cazare la un hotel de cinci stele, afaceri de succes, recunoaștere profesională, acea senzație că ce faci tu, acum, este dincolo de o simplă profesie și că are o legătură strânsă cu partea spirituală și cu dorința de contribuție pe care o ai, zile în care să îți permiți să-i ajuți pe semenii mai puțin norocoși decât tine, să faci viața celor din jurul tău mai bună, relație împlinită cu femeia pe care o iubești (bărbatul pe care îl iubești), timp pentru familia ta, părinții tăi, dacă mai trăiesc, copiii tăi, cei apropiați.

Este o carte despre timp, iubire și împlinire.

Te voi învăța cum poți să obții toate lucrurile astea.

Nu pe toate, în adevăratul sens al cuvântului, ci pe cele pe care le vrei tu. Pentru că de tine depinde să alegi ceea ce vrei și cum să arate viața ta. Eu ți-am dat doar niște exemple ca să poți să cuprinde cu mintea ce înseamnă abilitatea pe care ți-o voi construi, pagină cu pagină, în *Esența Eficienței*. Abilitatea de a atinge orice obiectiv îți pui în minte.

Momentan trebuie doar să lași deoparte neîncrederea în forțele tale proprii și scepticismul pe care îl poți avea când citești o asemenea promisiune. Și să îți dai voie să parcurgi această carte până la capăt și să faci toate exercițiile pe care le găsești în ea. Nu ai nimic de pierdut, pentru că totul pleacă de la un sâmbure de speranță într-o viață mai bună.

Eu cred că în fiecare persoană din lumea asta există acest sâmbure. Dacă îl simți, ai grijă de el. Este tot ce ai nevoie ca să reușești.

Martin Luther King Jr., unul dintre cei mai cunoscuți câștigători ai premiului Nobel pentru pace, activist american pentru eradicarea rasismului la mijlocul secolului trecut, spunea:

“Chiar și în acele momente în care totul pare pierdut, oamenii știu că fără speranță nu pot supraviețui. În disperare de cauză, într-un efort de multe ori al disperării, plâng și caută această speranță în jurul lor, ca punct de plecare.”

De la acest sâmbure de speranță pleacă totul în viață. Hal Lindsey, un autor american cunoscut pentru cărțile lui despre sfârșitul omenirii, spune în aceeași notă:

“Omul poate supraviețui aproximativ patruzeci de zile fără mâncare, trei zile fără apă, până la opt minute fără aer, însă nici măcar o secundă fără speranță.”

Eu merg pe ideea că omul, fără haine pe el și cu mâinile goale, având de partea lui doar dorință și sănătate, poate obține absolut orice își pune în minte. O să revin la aspectul ăsta mai târziu.

Au fost totuși momente în viața mea când am fost aproape să îmi pierd și ultimul sâmbure de speranță. De-asta și vorbesc despre punctul ăsta de plecare. Nu am fost avantajat la naștere, m-am născut într-o familie modestă, nu am avut bani de buzunar și nici condiții favorizante. Nu am câștigat la loterie nicio sumă de bani, nu am avut o moștenire din partea cuiva, ba nu am avut nici măcar pe cineva alături de mine care să mă învețe ce să fac.

În liceu, la 15 ani, când am intrat, aveam niște dezavantaje clare față de ceilalți. În primul rând, eram foarte mic de înălțime (în jur de 1.50 m). Nu știu dacă asta mi-a generat vreun complex napoleonian, era doar o stare de fapt. De aici a plecat insuccesul pe care l-am avut o perioadă lungă de timp cu fetele.

Nu aveam bani de buzunar, lucru care mă făcea să mă uit cu jind la momentele când ceilalți colegi ai mei se opreau pe la cine știe ce terasă. Hainele pe care le-am avut în perioada respectivă se rezumau la blugi (de multe ori o singură pereche pe an) și câteva tricouri. Multe haine veneau de la fratele meu mai mare, care are un fizic total diferit față de al meu (peste 1.80 înălțime). Așa că erau

puține haine pe care să le simt efectiv ca fiind ale mele, majoritatea lor fiind de fapt niște rebuturi care stăteau pe mine ca pe gard.

Surprinzător, abia după vârsta de 19 ani am ajuns la apreciable înălțime de 1.74 m. Întâmplător sau nu, au început să apară și fetele în viața mea. Însă banii au lipsit mult timp din buzunarele mele. Una dintre experiențele pe care mi le aduc aminte este când aveam în aceeași zi două întâlniri cu două fete diferite și niciun ban. Situațiile respective mă provocau să devin creativ.

Nu mi s-a dat niciodată nimic pe care să nu îl merit. Până și calculator am avut la o vârstă la care unele persoane se simt incapabile să mai învețe să îl folosească. Toate aceste lipsuri m-au învățat să fiu un supraviețuitor. Am învățat pe cont propriu că depinde doar de mine ceea ce am în buzunare sau în jurul meu. A fost o creștere extrem de grea, pentru că nimeni nu mi-a spus vreodată că se pot face salturi.

Primele mele salarii ca angajat nu au depășit minimum pe economie. Nu am fost niciodată mai talentat decât alții. Ba chiar am învățat că nu sunt cu nimic special. Țăsta este și mesajul pe care vreau să îl reții. Sunt exact ca și tine, cu problemele pe care le întâmpină cineva care nu are bani și trebuie să dea din coate. Un mediocru.

În timp, am învățat că eu nu fac lucruri mai bine decât ceilalți, ci că doar le fac.

După facultate am pornit nu mai puțin de trei firme fără niciun ban în buzunar, din același instinct de supraviețuire. Dacă nu mă mișcăm, muream de foame. Două le-am falimentat destul de repede. A treia însă a avut succes. Am câștigat un proiect de finanțare pentru studenți și tineri antreprenori. Suma de investiție era în jur de 15.000 de euro, din care o treime erau nerambursabili, o treime erau credit de la bancă pe o dobândă foarte avantajoasă și cu o treime trebuia să vin eu. Asta în condițiile în care nu aveam nimic în buzunar.

Ca să obțin cei 10.000 de euro (aprox. 5.000 nerambursabili și 5.000 de la bancă), trebuia să fac dovada că am și eu 5.000 euro și că am un spațiu în care să îmi deschid firma. Familia nu avea bani, eu îmi dădusem deja demisia și nu aveam un ban în buzunar... cât despre spațiu, nici vorbă.

Așa că am găsit pe cineva care să aibă un spațiu (în chirie) și să poată veni cu jumătate din sumă. De cealaltă jumătate m-am împrumutat.

Toată viața m-am reinventat. De când eram mic visam la o firmă care să îmi aducă măcar 1.000 de dolari pe lună. Visam să devin scriitor de carte. Să am o cafenea și un apartament deasupra ei. Să am o casă de vacanță lângă o pădure. Un câine malamut pe care să îl cheme Whiskey.

Astea erau visurile mele când nu aveam mai mult de 13-14 ani.

În al doilea an de existență, micuța mea firmă deja

avea câteva sute de mii de euro cifră de afaceri (cu o profitabilitate totuși de sub 7% din cifra de afaceri). Era mia aia de dolari pe lună, pe care o visam de când eram mic copil. Eram un adevărat monstru în vânzări. Știam că de fiecare telefon pe care îl aveam cu clienții mei depindea masa pe care o aveam în seara respectivă.

Când a venit criza³, am rămas în firmă cu o gaură de câteva zeci de mii de euro. Nu ar fi fost nicio problemă dacă datoriile ar fi fost către stat, însă mare parte din sumă era de plată către un singur furnizor. De plata mea (și a altora) depindea firma lui. În contul datoriilor gajase cu apartamentul lui. Dacă aș fi întors spatele, ar fi rămas cu familia (avea doi copii) pe drumuri.

A fost un moment decisiv pentru mine. În antreprenoriat, momentul în care simți că nu îți mai plac clienții care îți trec pragul ușii este momentul să închizi porțile. Nu știam efectiv ce o să fac în continuare, știam că vreau să închid firma. Mi-am suflecat mânecele și un an de zile am tras doar ca să acopăr datoria. După care m-am reinventat.

După ani buni m-am întâlnit cu acel furnizor. Era seară, stăteam amândoi sprijiniți de Smart-ul pe care îl cumpărasem special pentru zilele aglomerate ale

³ Criza din 2008, numită și "Marea recesiune", care a culminat cu falimentul băncii de investiții Lehman Brothers și care a dus la o lipsă de încredere generalizată în sistemul bancar, la nivel mondial. Deși a avut ca punct de plecare S.U.A., efectul a fost unul global, guvernele din întreaga lume fiind nevoite să intervină pentru stabilizarea economiei.

capitalei. L-am întrebat dacă a mai recuperat din bani.

"Ai fost singurul. De ceilalți încă trag, situația este neschimbată."

Nu pot să zic că nu am simțit cum îmi crește egoul atunci. Am pierdut un an de zile doar ca să acopăr datoria, însă sunt convins că la un moment dat mi se va întoarce înzecit gestul. Și toată experiența pe care am avut-o până acum mi-a dat de înțeles că pot obține absolut tot ce îmi pot pune în cap.

S-au întâmplat multe lucruri pe parcurs. Am 31 de ani în momentul în care scriu această carte. Am o soție frumoasă care este pe cale să nască. Conduc o mașină sport în valoare de 20.000 de euro și am o a doua mașină de aproape un metru pătrat, un Smart, pe care să îl pot parca pe un colț de bordură în mijlocul orașului, când am o întâlnire importantă și traficul este infernal. Câștig din afacerile mele peste 10.000 de euro pe lună.

Nu, nu am milionul de euro în cont, pentru că niciodată nu a fost obiectivul meu ăsta. Însă am destui bani încât să îmi construiesc cu banii jos casa la care visam când eram mic. Cea de lângă pădure.

Are în jur de 200 de metri pătrați, este gândită special ca să mă pot retrage acolo și să pot scrie. Momentan sunt la fundație, anul ăsta o termin. În spatele ei o să am o piscină și un foișor unde o să îmi aduc prietenii pentru beții și grătare. Iar ca formă - este un "C" superb care

are în mijlocul ei o curte interioară, ca în stilul romanilor pe vremuri.

Malamutul vine la pachet cu casa. Iar zilele trecute am refuzat preluarea unei cafenele în stilul celei la care visam când eram mic.

Tocmai faptul că citești rândurile astea presupune că, în perioada asta, am ajuns și autor de carte.

Am trăit o viață întreagă dedicată doar atingerii excelenței în diverse domenii... și am sfârșit atingând excelența în a obține ceea ce îmi propun. În atingerea de obiective. Sunt un monstru de eficiență atunci când vine vorba de un obiectiv pe care mi-l propun.

Sunt șapte ani de când am deschis primele firme, care au murit încă de dinainte de a scoate vreun ban. Am lucrat la mine pe toate planurile, m-am reinventat de multe de ori, am citit sute de cărți despre productivitate. Amuzant este faptul că eu credeam că toată lumea știe ceea ce știu eu, până m-am trezit în punctul în care oamenii veneau la mine și îmi cereau sfatul în proiectele lor proprii.

Șapte ani pot părea mulți, însă nu trebuie să uiți de unde am plecat. Fără haine pe mine, doar cu mâinile goale și cu sănătatea de partea mea. Fără bani, fără ajutor din exterior, fără vreun talent special. M-am învățat de multe ori în cerc până să găsesc soluții. Am pierdut mult timp până să ajung aici.

Unde am ajuns - la o mentalitate și la un ritual care mă ajută să obțin absolut tot ce îmi trece prin minte. Asta o să îți dezvălui în cartea *Esența Eficienței*. Iar tu, îți promit asta, poți obține mult mai mult decât mine și într-un timp mult mai scurt.

Să nu te lași, totuși, păcălit. Mă refer deseori la obiective materiale (casă, mașină, bani), pentru că sunt palpabile și ușor de imaginat. Însă în cartea asta este vorba despre abilitatea de a atinge orice obiectiv îți pui în minte. Poți să vrei lucruri imateriale și perfect normale: de la iubire și relații împlinite, până la diverse aspecte ale propriei tale evoluții personale (control emoțional ridicat, comunicare mai bună, cum să fii pozitiv etc., etc., etc.).

Din punctul ăsta de vedere, ai control total. Pentru că singurul lucru pe care ți-l cer este să ai încredere în proces și să citești cartea cap-coadă. Iar singura condiție ca să poți pune în aplicare ceea ce spun în aceste rânduri este să ai speranță.

CELE DOUĂ FLUVII ALE VIEȚII

Ceea ce o să îți dezvălui în cartea asta este pe cât de valoros, pe atât de periculos. Se vor naște foarte multe procese în mintea ta și va trebui să rămâi conștient de ele, să ai speranța de partea ta că lucrurile vor evolua.

Metoda pe care ți-o pun la dispoziție este atât de periculoasă pentru că acționează inclusiv la nivel subconștient. Dacă rămâi destul de mult conectat la filozofia și metodologia descrisă în carte, vei începe să dezvolti o relație cu obiectivele tale. Pe măsură ce ele vor fi atinse și vei deveni din ce în ce mai îndrăzneț, conexiunea va fi atât de puternică, încât vei fi în stare DE ORICE ca să rămâi conectat la ele.

Pentru că fiecare obiectiv care se îndeplinește este parte din tine și îți demonstrează că metoda funcționează. Și nu vei vrea să întrerupi lanțul! Un fel de profeție care se împlinește de la sine. În tot timpul ăsta încrederea în tine va crește exponențial. Te vei reinventa.

Însă ca să ajungi acolo, va trebui să înțelegi cu ce te lupți. Iar ceea ce îți voi spune în continuare: atâta timp cât nu accepți acest lucru, lupta este pe jumătate pierdută. O să sune elitist, o să găsești scuze, pe măsură ce duci această luptă, motive ca să capitulezi, o să vezi că în această luptă ești singur și depinde DOAR de tine ca să o câștigi.

Dacă această singură bătălie o câștigi, vei putea obține absolut orice obiectiv îți pui în minte.

Adevăratul pericol și dușman cu care lupți este inerția. Cei mai mulți oameni trăiesc din inerție, nu iau decizii în ceea ce privește viața lor, zilele seamănă unele cu altele, săptămânile seamănă, lunile seamănă, anii seamănă. Inerția vieții este ceea ce ți se întâmplă! Inerția înseamnă că te trăiește viața pe tine și tu accepți ceea ce ți se oferă. Inerție înseamnă supraviețuire și lipsă de inițiativă.

Ca să îți pot face o paralelă cu ce efect are inerția asupra ta, va trebui să îți vorbesc de un verișor de gradul I de-ai ei, și anume depresia. Unul dintre principalele simptome ale depresiei este lipsa oricărei dorințe de mișcare.

Depresia reflectă o stare de paralizie la nivel mintal, oboseală psihică și fizică și o lipsă de motivație înspre ceea ce înseamnă viață...

Inerția este aceeași stare, doar că mascată de viață. De acționat acționezi, dar în limitele a ceea ce ți se oferă. Trăiești de pe o zi pe alta, condiționat de factori exteriori,

"dus de val".

A fi mediocru nu înseamnă altceva decât a trăi din inerția vieții. Mai mult de nouă persoane din zece trăiesc în inerție. Nu se cunosc, nu înțeleg ce li se întâmplă, nu știu ce vor cu adevărat, nu acționează spre ce și-ar dori, nu cred că merită mai mult. Este un rol foarte bine definit pe care îl joci.

"Timpul unui om inteligent nu merită să fie pierdut în mijlocul majorității oamenilor. Prin definiție, sunt deja destui oameni acolo."

G. H. Hardy

Să fii conștient că viața este un fluviu și că tu ești în mijlocul aceluia curent este mare lucru. Etapa următoare este să fii conștient că tu poți construi, cu propria ta voință, propriul tău fluviu.

Cei mai mulți oameni fac eforturi, în diferite momente ale vieții lor, să se opună inerției, să lupte contra curentului. Și reușesc să se depărteze de curentul principal. Însă apa îi duce din nou în mijlocul lui. După mai multe încercări de genul ăsta, ajungi să te lași purtat de apă și să te mulțumești cu acest curs, care ți se dă.

Însă opusul inerției, observat la oamenii care ating excelența în domeniile lor, care își construiesc misiunile lor personale, care și-au atins vocația, este așa-zisul flux al vieții. Opusul inerției vieții este fluxul vieții. Fluviul vieții

tale, când ești dus de propria ta voință și devii arhitectul propriei tale vieți. Entuziasmul în acest scenariu este la cote maxime, pentru că ești perfect stăpân pe deciziile tale și poți, literalmente, să obții tot ce îți pui în minte.

Oamenii care nu își ating obiectivele sunt prizonierii propriei lor inerții.

Cei care și le ating sunt pe un fluviu diferit, cu forța înzecită și care nu are curs prestabilit de "natură", ci de ei înșiși, ca navigatori ai acestor ape.

Lupta cu inerția vieții nu încetează niciodată! Asta este vestea proastă. Oricând te poți trezi iar dus de ape în direcții care nu sunt ale tale. Vestea bună - există o pârghie care te poate ajuta în tot acest proces. Este vorba de mintea ta. Dacă reușești să îți faci mintea aliat în această bătălie, vei fi în controlul total al vieții tale.

Iar modul cum este construită cartea *Esența Eficienței* ajută procesul prin care îți faci aliat subconștientul și, invariabil, conștientul.

Ca să îți dau un exemplu de inerție, îți pot spune câteva dintre credințele pe care le au oamenii când vine vorba de succesul lor, de bani, de oameni. Eu am obținut sistematic tot ce mi-am pus în minte. Nu cred că există, la vârsta pe care o am, un obiectiv pe care să nu îl fi atins. Am stilul de viață pe care îl vreau și lucrez cu pasiune la viitorul meu, așa cum mi-l imaginez.

Nu vreau să îți faci o impresie greșită - și eu mai cad în capcana inerției din când în când. Diferența este că revin pe cursul dorit de mine fără efort. Odată ce ești în flux cu adevărat, nu vei vrea să te întorci dincolo.

Apelez la tine și la sinceritatea ta. Dacă te gândești la banii pe care îi vrei și la motivele pentru care nu îi ai, cel mai probabil ai câteva explicații:

- » Te gândești că familia ta nu a fost înstărită și de-aia nu ai mai mulți bani acum.
- » Ai deja o vârstă și te gândești că nu mai poți face mare lucru.
- » Ai pierdut "trenul vieții" și știi exact când s-a întâmplat asta (am auzit inclusiv replica "dacă furam și eu imediat după revoluție precum alții, ajungeam om").
- » Nu ai avut noroc cum au alții (de multe ori visezi ce ai face dacă ai câștiga la loterie).
- » Copilăria a fost tristă, nu ai avut parte de afecțiune cum au alții.
- » Efectiv ai ajuns la concluzia că nu ești deștept/ talentat cum sunt alții.
- » Nu ai avut relații, pentru că în definitiv știi că tu meritați mai mult decât alții să avansezi în cariera profesională.

De fiecare dată când ai o scuză pentru cine ești și ce ai, nu uita că este un semnal foarte puternic că trăiești în inerție. Dacă ai un vinovat pentru care viața ta nu este

cum ți-ai dori, trăiești în inerție. Cândva ai capitulat în fața vieții și ai îngropat adânc, în sol nefertil, acel sâmbure de speranță de care ai acum atâta nevoie.

Spuneam că oamenii care trăiesc din inerția vieții sunt cei care acceptă ceea ce li se întâmplă și că nu reușesc să vadă cu adevărat în viitor. Există, cu toate astea, un moment singular, trăit de cei mai mulți dintre noi când, "gustăm" din cealaltă realitate.

Există un moment pe care îl dedicăm planificării vieții noastre, când "desenăm" ceea ce o să se întâmple, când dăm telefoane, trasăm direcții etc. Și când SE ÎNTÂMPLĂ ceea ce gândim noi că o să se întâmple.

Acel moment este chiar înainte de concedii. Ieșim din matcă și începem să ne planificăm vacanța. Traseele pe care le vom urma, mijloacele de transport, listele cu bagaje, locurile de cazare, muzeele pe care le vom vizita, activitățile pe care le vom face.

AM TREZIT UN MONSTRU. Pentru că simțim cu adevărat că ne trezim la viață și devenim "arhitecți" pentru o mică perioadă.

Oamenii petrec mai mult timp planificându-și vacanțele decât restul anului.

Nu vorbesc neapărat de listele de sarcini pe care le faci la birou, forțat de ceea ce ți se cere. Vorbesc de planul vieții tale. De ceea ce vrei să se întâmple cu tine. De persoana

care vrei să devii.

Sub 0,1% din populație își face planuri de viață. Sub 1% dintre oameni își fac planuri anuale, despre ceea ce vor ei să facă în anul care vine.

Sub 5% își planifică lunar ceea ce vor să se întâmple cu viața lor în perioada imediat următoare. Sub 10% își planifică zilnic activitatea, dincolo de cele câteva sarcini pe care le scriu pe o foaie de hârtie, independent de ei.

Și cu toate astea, peste 90% dintre oameni devin hiperactivi când vine vorba de planificarea unui concediu. Iar acel concediu SE ÎNTÂMPLĂ. :)

La nivel de intenție, o persoană comună (cum sunt și eu, de altfel), trăiește aceste două stări: inerția activităților zilnice (inerția vieții - când doar supraviețuiești) și entuziasmul unui concediu care se apropie (când faci lucrurile să se întâmple).

De aici vreau să plec, de la aceste două stări. Pentru că dacă le-ai trăit pe ambele, înțelegi **cu adevărat** despre ce vorbesc când vine vorba de fluxul vieții.

Iar războiul cu inerția, când vrei să obții un rezultat, este total. Trebuie să intervii hotărât, unidirecțional și cinic. Inerția va da înapoi pe moment.

Așa face de obicei. Măiestria însă rămâne în a o ține la distanță destul de mult timp cât să capeți tu controlul asupra acțiunilor tale.

Legat de războiul pe care îl vei duce cu inerția, un citat din Genghis Han se potrivește de minune:

"Să cucerești lumea de pe șaua unui cal este simplu; cu adevărat greu este să cobori de pe cal și să guvernezi ce ai cucerit."

Genghis Khan

Este ușor să faci această inerție să dea înapoi. Să o faci să nu se mai întoarcă... aici este provocarea. Va trebui să cobori de pe șaua calului tău și să te apuci să îți guvernezi propria viață.

CINE EȘTI TU?

Cu toții visăm la un moment dat. Visarea este primul semn că vrei mai mult de la tine și de la viață. Ca să ajungi acolo, logica spune că trebuie să începi să te miști în acea direcție.

Și cu toate astea undeva pe parcurs se întâmplă ceva. Sperăm la ceva care nu se realizează și care ne afectează foarte mult încrederea în noi. Din acel punct încolo îngropăm procesul de a vrea să vedem în viitor, din dorința de a nu suferi.

Am lucrat cu foarte mulți oameni în ultimii ani la proiecte personale sau profesionale. Am rămas surprins să văd incapacitatea de exprimare atunci când puneam întrebări legate de obiectivul lor. Nu neapărat de cum arată el, ci de ce se va întâmpla când va fi atins.

Ce este DINCOLO de obiectiv?

Vrei o casă și începi să muncești pentru ea. Însă această muncă se transformă de fapt într-o îndârjire. Dacă te întreb despre detaliile casei, ești capabil să mi le dai,